

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului Mustea Anatolie și de către avocatul Dariiev Boris în numele inculpatului Mustea Anatolie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 16 octombrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2019, în cauza penală privind-l pe

Mustea Anatolie Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 17.04.2018 - 16.10.2018;
2. Instanța de apel : 02.11.2018 - 18.03.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 04.06.2019 - 07.08.2019.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 16 octombrie 2018, Mustea Anatolie a fost declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei de 2 (doi) ani și 7 (șapte) luni închisoare, Mustea Anatolie urmează să o execute în penitenciar de tip semiînchis, iar după executarea primei părți a pedepsei, restul pedepsei rămase de 2 (doi) ani și 5 (cinci) luni, se dispune suspendarea executării acesteia, stabilindu-i o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

2. Instanța de fond a constatat că, Mustea Anatolie, la data de 21.01.2018, aproximativ la orele 05:03, prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căreia cauza a fost disjunctă, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se aflau la intersecția străzilor Bulgară cu strada 31 august 1989 din mun. Chișinău, în mod deschis au sustras de la Contea Afanasii un telefon mobil de marca „Samsung” cu prețul de 300 lei, în care activa cartela telefonică cu numărul 062167533 și încărcătorul acestuia cu prețul de 60 lei, cauzând părți vătămate Contea Afanasii prejudiciu material considerabil în sumă totală de 360 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apeluri :

3.1. - avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Mustea Anatolie, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței Judecătorei, Chișinău, sediul Central din 16.10.2018, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare, potrivit modului stabilit pentru prima instanță pe motiv că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea ce i se incriminează.

În motivarea apelului apărarea a menționat că, sentința instanței de fond o consideră ilegală ieșind din faptul că instanța a conchis că vinovăția lui Mustea Anatolie a fost dovedită prin declarație martorului Șușuncov Vasile, care de fapt a comunicat că anume el a fost acel care a luat telefonul de la partea vătămată Contea Afanasii. Mustea Anatolie în încăperea nu a făcut nimic numai a stat cu mine. Mustea Anatolie nu le-a cerut nimic persoanelor care se aflau în încăperea. Totodată Șușuncov nu cunoaște din ce cauză partea vătămată afirmă că i-a transmis telefonul lui Mustea Anatolie.

De asemenea, a considerat că instanța a dat o apreciere greșită declarațiilor părții vătămate Contea Afanasii și martorului Tiutiunicov Victor care nu s-au prezentat la ședințele de judecată pentru a-și confirma declarațiile date în cadrul urmăririi penale. Partea vătămată Contea Afanasii declară că persoana de statură mai joasă i-a spus să scoată tot ce are din buzunare și persoana de statură mai joasă i-a luat telefonul de model „Samsung” și încărcătorul.

A relatat că, potrivit mijloacelor de probă existente la dosar și anume a declarațiilor părții vătămate și a martorilor constată că Șușuncov Vasile personal a înșușit telefonul mobil al părții vătămate Contea Afanasii. Fapt care este confirmat de acesta fiind audiat în calitate de bănuit și învinuit în cadrul urmăririi penale. Astfel în calitate de bănuit Șușuncov Vasile declară că la data de 21.01.2018 a mers împreună cu Mustea Anatolie la magazin să cumpere o sticlă de vin după care i-a zis lui Mustea Anatolie să treacă pe la casa părăsită care se află pe 31 august colț cu Bulgară pentru a vorbi cu Alex care trebuia să-i restituie două telefoane de model Nokia și Lenovo și pe care a scris plângeri la poliție. Totodată acesta comunică că Alex nu era și le-a spus persoanelor care se aflau în cameră să arate ce au în buzunare, după care a luat telefonul mobil ce aparținea părții vătămate și l-a pus în buzunarul stîng al scurtții. Fiind recunoscut în calitate de învinuit la 23.01.2018 Șușuncov Vasile a susținut declarațiile anterioare și suplimentar a indicat că Mustea Anatolie nu a avut nici o complicitate la jaful dat. În instanță, fiind audiat la data de 27.04.2018, în calitate de martor, a comunicat că a intrat în casa abandonată de pe str. 31 august colț Bulgară și în încăperea se aflau 3 persoane, deoarece căuta o persoană pe nume Alex care trebuia să-i restituie două telefoane mobile Nokia și Lenovo. I s-a spus că Alex este la spital, deoarece a fost accidentat. Persoanelor aflate în încăperea le-a spus să scoată tot ce au din buzunare pentru a vedea dacă telefonul său mobil nu se află la ei. Atunci văzând telefonul părții vătămate Contea Afanasii l-a luat și l-a pus în buzunar, după care a plecat. Totodată Șușuncov a afirmat că Mustea Anatolie nu s-a atins de telefon. La plecare acesta i-a spus lui

Contea Afanasii că îi ia telefonul, iar când Alex va veni să-i transmită să vină la mine. Aceleași circumstanțe se reflectă și în procesul verbal de confruntare din 23.01.2018 dintre Mustea Anatolie și Șușuncov Vasile, unde ultimul comunică că scopul pentru care a mers la adresa 31 august colț Bulgară era să vorbească cu Alex, iar când a venit acasă telefonul l-a aruncat în dulap, iar încărcătorul l-a pus în sertar.

A mai relatat că, din declarațiile acestora nu rezultă că mergând împreună la adresa indicată Mustea Anatolie ar fi cunoscut despre intențiile lui Șușuncov Vasile, care ajuns la locul infracțiunii a reacționat prompt, însușind telefonul lui Contea Afanasii care nu prezenta o valoare considerabilă și care i-a fost restituit părții vătămate la data de 25.01.2018, dovada recipisa (f.d.45).

Totodată, a considerat că dacă instanța a ajuns la convingerea că vinovăția lui Mustea Anatolie a fost demonstrată, aceasta trebuia fi tras la răspundere prin prisma art. 335 Cod Contravențional, or, Șușuncov Vasile i-a comunicat lui Mustea Anatolie că merge să-și restituie 2 telefoane mobile aflate la Alex, care locuia în casa părăsită de pe str. Bulgară, intersecție cu 31 august 1989.

3.2. - procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Aliona Hotnog, prin care a solicitat examinarea și admiterea integrală a apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău, (sediul Centru) din 16.10.2018, în privința lui Mustea Anatolie, în partea ce ține de stabilirea pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, condamnarea lui Mustea Anatolie în baza art.187 alin.(2), lit.b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul pedepsei a termenului arestului, începând cu 21.01.2018 până la 20.04.2018. Aplicarea în privința lui Mustea Anatolie a măsurii preventive sub formă de arest preventiv, cu anunțarea în căutare a acestuia.

A menționat că, analizând sentința pronunțată în privința inculpatului Mustea Anatolie prin care acesta a fost recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal, acuzarea a concluzionat că instanța corect a calificat acțiunile acesteia, calificarea juridică nefiind contestată, însă la stabilirea pedepsei instanța a individualizat eronat pedeapsa aplicată, fără a lua în considerație gravitatea infracțiunii, realizate prin acțiunile ilegale desfășurate în loc public, de o persoană anterior condamnată, în privința căreia antecedentele penale nu au fost stinse.

A indicat că, atitudinea și comportamentul inculpatului în procesul urmăririi penale și în procesul examinării judecătorești a cauzei penale, nu conduce spre faptul că acesta, a sesizat ilegalitatea acțiunilor sale, caracterul antisocial pe care îl incumbă, nu a luat în considerație faptul că se află în prezența antecedentelor penale nestinse și mai mult ca atât, în prezența stării de recidivă.

A relatat că, vinovăția nu a fost recunoscută de Mustea Anatolie nici la urmărirea penală și nici în procesul judecării cauzei penale. Probele acumulate însă în procesul urmăririi penale conduc spre dovedirea săvârșirii infracțiunii de jaf în acțiunile lui Mustea Anatolie.

Acuzarea de stat a considerat că prin aplicarea față de Mustea Anatolie a pedepsei sub formă de termen de probă, chiar și parțial, sunt lezate drepturile membrilor societății la conviețuirea într-o societate bazată pe legalitatea și ordine.

Procurorul a notat că, necesitatea dispunerii pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentată, pe motiv că aceasta constituie măsură de pedeapsă excepțională, care urmează a fi aplicată în ultimă instanță. Argumentarea invocată rezidă în faptul desfășurării activității criminale o perioadă îndelungată de inculpat, condamnarea sistematică a acestuia, inclusiv pentru infracțiuni similare, aflarea în momentul săvârșirii infracțiunii în stare de recidivă, fiind cu antecedente penale nestinse. Acuzarea a considerat în mod întemeiat că aflarea inculpatului la libertate va provoca noi infracțiuni, în timp ce scopul preeminent al justiției rezidă în curmarea faptelor antisociale și asigurarea membrilor societății a unei vieți fără pericole.

Mai mult ca atât, a indicat că, instanța de judecată a stabilit măsura de pedeapsă de 5 ani închisoare, fără amendă, dispunând executarea pedepsei pe termen de 2 ani și 7 luni sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis, în timp ce executarea pedepsei de 2 ani și 5 luni închisoare fiind suspendată pe un termen de probă de 1 an de zile. Ca urmare, dispunând în total pedeapsa de 5 ani închisoare, instanța divizează în mod eronat termenul pedepsei, cumulând executarea suplimentară a închisorii pe termen de 2 luni la cei 5 ani de închisoare. În acest mod, instanța de judecată a admis o eroare de calcul a termenului pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2019, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Ludmila Bolocan în numele inculpatului Mustea Anatolie.

A fost admis apelul procurorului și casată parțial, în partea stabilirii pedepsei, sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Centru) din 16 octombrie 2018, și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a exclus din sentință aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal, față de Mustea Anatolie.

S-a aplicat față de Mustea Anatolie arestul preventiv, iar la reținere inculpatul Mustea Anatolie urmează a fi transmis organului de executare a pedepselor penale privative de libertate.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că vina inculpatului Mustea Anatolie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art.187 alin.(2) lit. b) Cod penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane, a fost demonstrată de către instanța de fond, aceste concluzii fiind regăsite și de instanța de apel.

Astfel, analizând declarațiile inculpatului din cadrul instanței de fond conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, Colegiul penal a constatat că cele relatate

de către inculpatul Mustea Anatolie, vin în scopul eschivării de la răspunderea penală, dar și neadmiterii aflării adevărului.

Totodată, pe lângă faptul că Mustea Anatolie, vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal, nu și-a recunoscut-o, Colegiul a indicat că culpa acestuia în comiterea infracțiunii incriminate este demonstrată prin următoarele: declarațiile martorului Șuşuncov Vasile, părții vătămate Contea Afanasie (f.d.19-20); martorului Tiutiunicov Victor (f.d.24-25); conținutul procesului verbal de confruntare între învinuitul Mustea Anatolie și partea vătămată Contea Afanasie și martorul Tiutiunicov Victor; conținutul procesului verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii; informație „902”; proces verbal de cercetare la fața locului; tabel foto; extras din Registrul de Stat al Populației; ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată, ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă; ordonanță de ridicare; proces-verbal de ridicare; proces-verbal de examinare a obiectului; fototabel; ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive; ordonanță de restituire a corpurilor delictive către proprietar; procesul verbal de recunoaștere a persoanei și fototabelul; procesul verbal de confruntare; extras din Registrul de Stat al Populației; revendicare.

Prin urmare, probele administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și a instanței de apel demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Mustea Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane.

Colegiul penal a reținut că, avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Mustea Anatolie pledează pentru achitarea lui Mustea Anatolie, iar procurorul Aliona Hotnog contestă sentința, în partea individualizării și mărimii pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal a reținut că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Astfel, Colegiul penal, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Mustea Anatolie a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal,

după indicii calificativi, - „jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane”.

Colegiul penal a atestat că declarațiile inculpatului Mustea Anatolie privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate nominalizată supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Analizând solicitarea apărării de achitare a inculpatului Mustea Anatolie, Colegiul penal a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului Mustea Anatolie în comiterea infracțiunii.

Raportând motivele invocate în apelul declarat de avocatul Ludmila Bolocan în numele inculpatului Mustea Anatolie la materialele cauzei penale, Colegiul penal a conchis că argumentele invocate de apărare nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care instanța a respins solicitarea de achitare ca fiind nefondată.

Instanța de apel a menționat că, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Mustea Anatolie și semnele componente de infracțiune în baza art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii calificativi: jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane.

Totodată Colegiul a menționat că, la stabilirea mărimii pedepsei în privința inculpatului Mustea Anatolie, în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă.

Colegiul penal a reținut că circumstanțe care agravează răspunderea lui Mustea Anatolie conform art.77 Cod penal, este săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, iar circumstanțe care atenuază răspunderea lui Mustea Anatolie conform art.76 Cod penal nu sunt.

Din materialele dosarului rezultă că, Mustea Anatolie la data de 26 februarie 2014, prin sentința judecătorei Orhei pe art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, a fost condamnat la 3 ani și 4 luni închisoare, cu aplicarea art.85 Cod penal, prin cumularea parțială a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Orhei din data de 23.08.2013,

definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. Termenul ispășirii pedepsei urmând a fi calculat începând cu data de 26 februarie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 17 aprilie 2014, a fost menținută sentința Judecătorei Orhei din data de 26 februarie 2014, termenul ispășirii pedepsei fiind calculat începând cu data de 14 aprilie 2014, cu includerea perioadei aflării în stare de arest din 26 februarie 2014 până la 14 aprilie 2014.

Totodată potrivit materialelor cauzei penale (forma 246), Mustea Anatolie a fost eliberat din locurile de detenție la data de 25 august 2017.

Conform art.34 alin.2 lit. b) Cod penal, recidiva se consideră periculoasă: dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

Conform art.82 Cod penal, la aplicarea pedepsei pentru recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi. (2) Mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. În cazul în care sînt stabilite numai circumstanțe atenuante, instanța poate stabili pedeapsa în limitele prevăzute pentru infracțiune în Partea specială a prezentului cod.

Conform art.111 alin.(l) lit.h) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele: condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, prezintă pericol social sporit, nu este la prima abatere, a săvârșit infracțiunea avînd antecedente penale nestinse pentru comiterea infracțiunii din categoria celor grave, anterior a mai fost judecat pentru infracțiuni împotriva patrimoniului, i-au fost aplicate pedepse neprivative de libertate, acesta nefăcînd concluziile necesare și nu a pornit pe calea corijării, aflarea în momentul săvârșirii infracțiunii în stare de recidivă, instanța de apel a considerat că corectarea inculpatului poate avea loc numai prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

În acest sens, Colegiul penal a reținut că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Subsecvent, instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art.90¹ Cod penal. Sub acest aspect instanța de apel a reținut că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului - și anume executarea reală, este în acord cu principiul

proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunile făptuitorului.

Astfel, s-a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate cu executarea pedepsei integral.

Colegiul penal la emiterea deciziei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal, care stipulează expres că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a considerat ca circumstanțele menționate indică la faptul că inculpatul Mustea Anatolie urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, a-i fi aplicată o pedeapsă reală cu închisoare.

Conform art.72 alin.(3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave, grave săvârșite cu intenție.

Reieșind din circumstanțele cauzei penale, de gravitatea faptei prejudiciabile comise de inculpatul Mustea Anatolie, Colegiul penal a menționat că acesta urmează să execute pedeapsa cu închisoarea care-i va fi stabilită în penitenciar de tip semiînchis.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către :

5.1. - avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului Mustea Anatolie, prin care indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Mustea Anatolie să fie achitat.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele :

- instanța a conchis că vinovăția lui Mustea Anatolie a fost dovedită prin declarația martorului Șuşuncov Vasile, care de fapt a comunicat că anume el a fost acel care a luat telefonul de la partea vătămată Contea Afanasii. Mustea Anatolie în încăpere nu a făcut nimic numai a stat cu el. Mustea Anatolie nu le-a cerut nimic persoanelor care se aflau în încăpere. Totodată Șuşuncov nu cunoaște din ce cauză partea vătămată afirmă că i-a transmis telefonul lui Mustea Anatolie;

- de asemenea, instanța a dat o apreciere greșită declarațiilor părții vătămate Contea Afanasii și martorului Tiutiunicov Victor care nu s-au prezentat la ședințele de judecată pentru a-și confirma declarațiile date în cadrul urmăririi penale. Partea vătămată Contea Afanasii declară că persoana de statură mai joasă i-a spus să scoată tot ce are din buzunare și persoana de statură mai joasă i-a luat telefonul de model „Samsung” și încărcătorul, declarații susținute și de martorul Tiutiunicov Victor;

- potrivit mijloacelor de probă existente la dosar și anume a declarațiilor părții vătămate și a martorilor se constată că Șuşuncov Vasile personal a însușit telefonul mobil al părții vătămate Contea Afanasii. Fapt care este confirmat de acesta fiind audiat în calitate de bănuit și învinuit în cadrul urmăririi penale;

- instanța de fond, cât și cea de apel, nu au analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu au ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art.6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil;

- argumentarea instanțelor precum că nerecunoașterea vinei este poziția de apărare, este nefondată, or fapta inculpatului Mustea Anatolie nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art.187 alin.(2) Cod penal, vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 Cod penal nu a fost dovedită. Iar declarațiile martorilor urmează a fi dată o apreciere critică;

- apărarea consideră că nu a fost realizată de către inculpat structura laturii obiective care cuprinde: fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare gratuită și ilegală; urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu material efectiv; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudicabile; modul deschis;

- recurentul consideră că dacă instanța a ajuns la convingerea că vinovăția lui Mustea Anatolie a fost demonstrată, acesta trebuia să fie tras la răspundere prin prisma art.335 Cod Contravențional, or, Șuşuncov Vasile i-a comunicat lui Mustea Anatolie că merge să-și restituie 2 telefoane mobile aflate la Alex care locuia în casa părăsită de pe str. Bulgară intersecție cu 31 august 1989;

- potrivit art.427 alin (1) Cod de procedură penală: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.2. - avocatul Dariev Boris în numele inculpatului Mustea Anatolie, prin care indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare cu încetarea cauzei penale în privința lui Mustea Anatolie.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele :

- recurentul menționează că instanța de apel încalcând art. 414 Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de Mustea Anatolie, ci doar s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probelor expuse în apel, prin ce nu a respectat prevederile art.417 alin.(1) pct.8 Cod de procedură penală;

- instanța urmează să ia în considerație faptul că atât partea vătămată Contea Afanasii, cât și martorul Tiutiunicov Alexei când s-au prezentat la Inspectoratul de Poliție Chișinău pentru a da declarații se aflau în stare de ebrietate;

- acuzaarea nu a prezentat instanței de judecată nici o probă care ar confirma că anume Mustea Anatolie a sustras în mod deschis telefonul mobil de la partea vătămată Contea Afanasii, cât și faptul că anume el a avut o înțelegere prealabilă cu Șuşuncov Vasile de a comite infracțiunea imputată;

- instanța de judecată a pus la baza sentinței adoptate depozițiile martorilor Contea Afanasii și Șuşuncov Vasile, care în fapt, au afirmat că Mustea Anatolie nu a luat telefonul de la partea vătămată și nu a întreprins nici o acțiune în scopul sustragerii bunurilor părții vătămate, adică a telefonului mobil;

- recurentul menționează că din declarațiile inițiale, cât și cele făcute în instanța de apel de Mustea Anatolie este vădit și cert că dînsul nu a comis infracțiunea imputată, dat fiind la data de 21.01.18, dînsul împreună cu Șușuncov Vasile au procurat de la magazin o sticlă de vin, după care Șușuncov Vasile i-a zis să meargă cu el pe la casa părăsită care se află pe 31 August colț cu Bulgară pentru a vorbi cu un bărbat pe nume Alex care trebuia să-i restituie 2 telefoane de model Nokia și Lenovo. În acea casă erau niște persoane și le-a spus să scoată tot ce au în buzunare pentru a verifica dacă telefoanele lui nu sunt la ei. Văzînd telefonul părții vătămate Contea Afanasii l-a luat după care a plecat cu Mustea Anatolie la gazda de pe strada 31 August 55. Cînd au venit carabinerii și le-au comunicat despre sustragerea telefonului vizat, Vasile a scos din buzunar totul, însă telefonul nu era la el. Ulterior a venit poliția și i-a reținut, după care telefonul a fost găsit la Șușuncov Vasile, deoarece acesta l-a aruncat în dulap;

- declarațiile făcute de Mustea Anatolie au fost susținute și confirmate prin declarațiile lui Șușunov Vasile, făcute cînd a fost audiat în calitate de bănuit și învinuit în cadrul urmăririi penale, precum și în instanța de judecată;

- recurentul atrage atenția instanței, că Șușunov Vasile a confirmat că anume el a luat telefonul de la partea vătămată, iar Mustea Anatolie nici nu s-a atins de telefon, astfel nu a avut nici o atribuție la realizarea actului infracțional;

- or, din cele sus-menționate nu rezultă că între Mustea Anatolie și Șușunov Vasile ar fi fost o înțelegere prealabilă de a comite infracțiunea imputată, la fel a fost dovedit că Mustea A. nu putea să cunoască despre intențiile lui Șușunov Vasile, care ajungînd la locul infracțiunii a reacționat prompt însușind telefonul de la Contea Afanasii. Se mai menționează că anume Șușunov Vasile i-a restituit telefonul părții vătămate, fapt confirmat prin recipisa din 25.01.2018, fapt care a și fost ignorat de instanțele de judecată;

- poziția inculpatului Mustea Anatolie, care a fost susținută prin declarațiile lui Șușunov Vasile, precum și a însuși partea vătămată, care permite să considerăm ca fiind nedemonstrată latura subiectivă a infracțiunii de acțiuni contra patrimoniului reținută în privința inculpatului, exprimată prin intenție. Or, instanța de apel eronat a apreciat critic depozițiile inculpatului ca fiind o versiune a acestuia de apărare, odată ce depozițiile acestuia au fost susținute de Șușunov Vasile și însuși partea vătămată;

- în cazul dat instanța de judecată în decizia pronunțată nu se bazează pe probele dobîndite în cadrul ședinței de judecată, dar pe presupunerile sale;

- concluziile instanței urmează a fi bazate doar pe probe certe, care confirmă temeiul juridic al componenței de infracțiune prevăzută de legislația penală;

- instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză și anume, dacă în urma acțiunilor prejudiciabile ale inculpatului a fost comisă o infracțiune de jaf, precum a fost indicat în rechizitoriu. Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate probele, inclusiv cele

indirecte, să formuleze concluzii temeinice, fără a lăsa loc de interpretări, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel;

- decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Pe marginea recursurilor declarate de apărătorii inculpatului, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

Procurorul a menționat că referitor la afirmațiile recurenților că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, ce constituie temei pentru recurs, este de menționat că, judecând cauza, instanțele judecătorești ierarhic inferioare just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător corect au încadrat acțiunile făptuitorului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7.1. Cu referire la recursul declarat de avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului.

Cu referire la pct.12) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, invocat de avocatul Mazur Svetlana, instanța de recurs relevă că, acesta solicită achitarea inculpatului Mustea Anatolie de sub învinuirea imputată în baza art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

Analizând materialele cauzei, instanța de recurs constată că, de către prima instanță au fost încadrate corect acțiunile inculpatului în baza normei penale,

imputată de acuzatorul de stat prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, la judecarea cauzei, cercetând probele administrate în speță a conchis că în acțiunile inculpatului Mustea Anatolie sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, dar nicidecum a contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, precum solicită apărătorul în caz că instanța de judecată va demonstra vinovăția lui Mustea Anatolie.

În susținerea soluției adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal menționează că, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Mustea Anatolie și semnele componenței de infracțiune în baza art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii calificativi: *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane”*.

Or, în speța dedusă judecării, s-a constatat cu certitudine că, Mustea Anatolie, la data de 21.01.2018, aproximativ la orele 05:03, prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căreia cauza a fost disjungată, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în timp ce se aflau la intersecția străzilor Bulgară cu strada 31 august 1989 din mun. Chișinău, în mod deschis au sustras de la Contea Afanasii un telefon mobil de marca „Samsung” cu prețul de 300 lei, în care activa cartela telefonică cu numărul 062167533 și încărcătorul acestuia cu prețul de 60 lei, cauzând părți vătămate Contea Afanasii prejudiciu material considerabil în sumă totală de 360 lei.

Așadar, instanța de recurs consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut sentința în această parte, respingînd ca nefondat apelul avocatului Bolocan Ludmila, deoarece la judecarea apelurilor declarate, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Bolocan Ludmila, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal conchide că, argumentele părții apărării aduse în sensul *„achitării inculpatului Mustea Anatolie de sub învinuirea de comiterea infracțiunii de jaf”*, și *„dacă instanța va ajunge la convingerea că*

vinovăția lui Mustea Anatolie este demonstrată, acesta urmează a fi tras la răspundere prin prisma art.335 Cod Contravențional”, sunt nefondate și duc la apariția unor divergențe între cele două solicitări, la baza acestora fiind puse argumente contradictorii.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

7.2. Cu referire la recursul declarat de avocatul Dariiev Boris în numele inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acest temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Mustea Anatolie în baza art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, lipsind latura obiectivă în acțiunile inculpatului, și anume fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de a lua gratuit și ilegal „urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu material efectiv, legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, modul deschis”.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul Mustea Anatolie, partea vătămată Cantea Afanasii, martorii Șuşuncov Vasile și Tiutiunicov Victor, a cercetat actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, argumentând clar de ce au fost considerate veridice declarațiile acestor participanți care, coroborate una cu alta, au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal, referitor la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414, 417 alin.(1) pct.7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Mustea Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale jafului, *adică sustragerea deschisă a bunurilor altei*

persoane săvârșită de două sau mai multe persoane. Instanțele, reieșind din probele administrate în cauză, și anume declarațiile martorilor sus menționați, cât și din declarațiile părții vătămate, cert au constatat că, inculpatul a comis infracțiunea imputată, părțile dând declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și nu au fost date în sensul de a-l acuza pe inculpat pe nedrept.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, inclusiv vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului în partea ce ține de nevinovăția inculpatului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, reieșind și din faptul că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorii recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, Colegiul își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19.04.1994, pct.61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care face referire avocatul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

7.3. La fel, instanța de recurs menționează, că recurenții își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorii inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

7.4. Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate

de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor depuse de către avocatul Mazur Svetlana și de către avocatul Dariiev Boris în numele inculpatului Mustea Anatolie. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului Mustea Anatolie și de către avocatul Dariiev Boris în numele inculpatului Mustea Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Mustea Anatolie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie